

Λιβύη και Ιαπωνία

είναι οι διαφορετικές όψεις του ιδίου νομίσματος.

Στην Ιαπωνία "πλημμύρισε" η Νέα Τάξη...

και στην έρημο της Λιβύης "ξεβράστηκε".

Όλοι οι λαοί βρίσκονται ανάμεσα

σε μια λιβυκή "σφύρα"

και έναν ιαπωνικό "άκμονα".

Είναι πλέον ορατό - και από τον τελευταίο άνθρωπο - ότι βαδίζουμε τα τελευταία "μέτρα" της ανθρώπινης ιστορίας, όπως τη γνωρίζαμε μέχρι σήμερα. Δεν χρειάζεται κάποιος να έχει γνώσεις αποκρυφισμού και να πιστεύει στις εσχατολογικές προφητείες. Φαίνεται πλέον και δια γυμνού οφθαλμού ότι η κατάσταση "δεν πάει άλλο". Δεν μπορεί η ανθρωπότητα να συνεχίσει με αυτόν τον τρόπο. Αν δεν βρει έναν νέο τρόπο να "πορευτεί", θα αυτοκαταστραφεί. Είναι θέμα χρόνου. Όταν έχει παραδοθεί όχι μόνον ο ανθρώπινος πολιτισμός, αλλά και η ίδια η ανθρώπινη ύπαρξη, στα ιδιωτικά συμφέροντα, είναι θέμα χρόνου ο όλεθρος.

Αυτά, τα οποία συμβαίνουν σήμερα στον κόσμο, είναι αποκαλυπτικά. Αυτά, τα τόσο διαφορετικά πράγματα, που συμβαίνουν σε τόσο διαφορετικά μέρη του κόσμου, είναι στην πραγματικότητα ίδια ...Είναι οι όψεις του ιδίου νομίσματος. Η τεράστια ανθρώπινη καταστροφή στην Ιαπωνία και το αιματοκύλισμα στη Λιβύη είναι αποτελέσματα του ιδίου φαινομένου. Το ίδιο "τσουνάμι" χτύπησε και τις δύο αυτές χώρες ...Το "τσουνάμι", το οποίο θα συνεχίσει και θα χτυπάει όλα τα κράτη και όλους τους λαούς, μέχρι να τους εξαφανίσει όλους ...Το "τσουνάμι", που, αν η ανθρωπότητα δεν βρει τρόπο να το σταματήσει, θα την εξαφανίσει.

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

Ποιο είναι αυτό το "τσουνάμι"; Η απόλυτη φιλελευθεροποίηση της οικονομίας ...Η ιδιωτικοποίηση των πάντων ...Η χωρίς κανένα μέτρο και λογική παραχώρηση των πάντων σε ιδιώτες ...Η "ζουγκλοποίηση" των πάντων, εφόσον ιδιωτικοποίηση χωρίς όρους και κανόνες σημαίνει ταυτόχρονα και την ιδιωτικοποίηση και της εξουσίας. Ξεκινάμε από την επιβολή της άποψης του επενδυτή και καταλήγουμε στην επιβολή της άποψης του εξουσιαστή. Υποτάσσεται πρώτα ο εύκολος καταναλωτής και στη συνέχεια υποτάσσεται και ο δυσκολότερος πολίτης. Με αυτόν τον τρόπο οδηγούμαστε στην κατάλυση κάθε έννοιας δημοκρατίας και στην καθολική επιβολή του "δικίου" του ισχυρού ιδιώτη όλων των τύπων ...Οδηγούμαστε στον απόλυτο Μεσαίωνα.

Τόσο η Ιαπωνία όσο και η Λιβύη αυτό ακριβώς πληρώνουν. Πληρώνουν τα μεσαιωνικά "ξεσπάσματα" της σημερινής Νέας Τάξης, που οι ίδιες είχαν την ατυχία να πέσουν ως τα πρώτα θύματά τους. Είναι τα δύο άκρα από το ίδιο "κύμα", το οποίο, αν αφεθεί ανεξέλεγκτο, σταδιακά θα "σαρώσει" όλα τα κράτη και θα καταστρέψει όλους τους λαούς. Τι σημαίνει αυτό; Ότι στο άμεσο μέλλον κάθε κράτος και κάθε λαός θα βρεθεί είτε στη θέση της Ιαπωνίας είτε στη θέση της Λιβύης. Είτε θα απειλείται με "καταστροφή", εξαιτίας της ιδιωτικής αντίληψης των πραγμάτων πάνω σε θέματα τα οποία δεν επιδέχονται τέτοιου είδους αντίληψη, είτε θα απειλείται με "μακελειό", αν αντιδράσει στα ιδιωτικά συμφέροντα, τα οποία έχουν οικειοποιηθεί την πατρίδα του και διαχειρίζονται τα πάντα με αυτού του είδους την αντίληψη.

Θα πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά, για να καταλάβει ο αναγνώστης τι θέλουμε να πούμε ...Να καταλάβει ότι η "απόσταση" μεταξύ Ιαπωνίας και Λιβύης δεν είναι τόσο "μεγάλη" όσο δείχνει ο χάρτης ...Να καταλάβει ότι ο κόσμος είναι πλέον μικρός και ότι τον αφορούν όλα όσα συμβαίνουν πάνω σ' αυτόν ...Να καταλάβει ότι, ακόμα κι ένα κράτος, όπως η Ελλάδα, είναι θέμα χρόνου να βρεθεί είτε στην κατάσταση της Ιαπωνίας είτε στην κατάσταση της Λιβύης. Στην πραγματικότητα φτάσαμε στο σημείο να έχει απομείνει στους λαούς μόνον η επιλογή του τρόπου με τον οποίο θέλουν να υποφέρουν. Να διαλέξουν αν θέλουν να υποστούν το δράμα της Ιαπωνίας ή τη σφαγή της Λιβύης.

Θα ξεκινήσουμε από την Ιαπωνία. Η Ιαπωνία αυτήν τη στιγμή "πληρώνει" την αντίληψη, η οποία θέλει να παραδίδονται στα χέρια ιδιωτών - και άρα των κερδοσκόπων - τα πάντα ...Ακόμα κι αυτά που δεν πρέπει, γιατί τίθεται θέμα επιβίωσης να τηρούνται οι πανάκριβοι κανόνες ασφαλείας ...Οι πανάκριβοι κανόνες, οι οποίοι κάνουν τους ιδιώτες κερδοσκόπους - και μόνον στο άκουσμά τους - να βγάζουν "σπυριά" ...Οι κανόνες, οι οποίοι ωθούν τους ιδιώτες στο ρίσκο εκεί όπου δεν πρέπει να υπάρχει ούτε μαθηματικά μια τέτοια περίπτωση.

Τα πυρηνικά εργοστάσια της Ιαπωνίας είναι υπό ιδιωτική διαχείριση. Ιδιώτες αποφασίζουν για τη λειτουργία τους. Ιδιώτες αποφασίζουν τι είναι "σωστό" να ξοδευτεί για την ασφάλεια, προκειμένου να έρθουν τα "σωστά" έσοδα για τους αρπακτικούς "επενδυτές" ...Είναι λοιπόν δυνατόν να μην γίνει λάθος; Είναι δυνατόν ν' αποφευχθεί το λάθος; Αν δεν

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

γινόταν αυτό το ατύχημα σήμερα, θα γινόταν αύριο ...Θέμα χρόνου ήταν. Τα ιδιωτικά συμφέροντα μετέτρεψαν τα πυρηνικά εργοστάσια της Ιαπωνίας σε πυρηνικές βόμβες. Είναι δυνατόν να δώσουμε πυρηνικά όπλα σε ιδιώτες, επειδή απλά βρήκαν χρήματα να τ' αγοράσουν; Όχι βέβαια. Τότε πώς είναι δυνατόν να τους δώσουμε το μάνατζμεντ πυρηνικών μέσων, τα οποία μπορούν να μετατραπούν σε τέτοιες βόμβες; Αυτό έγινε στην Ιαπωνία.

Η ιστορία της αμερικανικής ιδιωτικής αντίληψης των πραγμάτων στην Ιαπωνία, που ξεκίνησε με την έκρηξη δύο πυρηνικών βομβών, θα κλείσει με την έκρηξη έξι τέτοιων ...Απλά πράγματα. Οι Αμερικανοί πήραν τις αποφάσεις, που σήμερα καλείται ο ιαπωνικός λαός να πληρώσει ...Οι Αμερικανοί και οι λακέδες τους, που κυβερνούν την Ιαπωνία. Όλοι αυτοί γνώριζαν τι συνέβαινε στα πυρηνικά εργοστάσια, εκτός από τον άμεσα ενδιαφερόμενο, που είναι ο ιαπωνικός λαός. Γνώριζε ο προσευχόμενος τώρα αυτοκράτορας, γνώριζαν οι πολιτικοί ηγέτες, γνώριζαν οι ιδιώτες "επενδυτές", που έγιναν μεγιστάνες με τα πρώην κρατικά εργοστάσια, όπως γνώριζαν και οι μάνατζερ των εργοστασίων, οι οποίοι απολάμβαναν μισθούς Golden Boys.

Όλοι γνώριζαν, γιατί όλοι εισέπρατταν κέρδη από αυτήν την κατάσταση. Ο ιαπωνικός θρόνος εισέπραττε νομιμότητα από το State Department, τα κόμματα εισέπρατταν μεγαλύτερες χορηγίες, οι επενδυτές μεγαλύτερες αποδόσεις για τις μετοχές τους, τα στελέχη μεγαλύτερες αυξήσεις στους μισθούς τους ...Όλοι γνώριζαν, εκτός από αυτόν, ο οποίος τώρα θ' αναγκαστεί να υποστεί το ανυπόφορο ...όπως θα έλεγε και ο Χιροχίτο ...Ο πατέρας αυτού, που σήμερα προσεύχεται ...Ο πατέρας αυτού, ο οποίος είχε την εξουσία και το κύρος να μην επιτρέψει στην κυβέρνηση να παραδώσει την πυρηνική ενέργεια σε ιδιώτες. Όλοι τώρα κάνουν τα "κορόιδα" και ψάχνουν τους υπεύθυνους στη φύση, στην πίεση, στη θερμοκρασία, στη βαρύτητα και στα ιόντα.

Εδώ και δύο χρόνια έχουν ενημερωθεί από τα αρμόδια επιστημονικά όργανα ότι πρέπει να πάρουν γενναίες αποφάσεις, προκειμένου να συνεχιστεί η λειτουργία των εργοστασίων ...Των χρυσοφόρων εργοστασίων, εφόσον μέσω αυτών καλυπτόταν το συντριπτικό ποσοστό των αναγκών της θηριώδους ιαπωνικής παραγωγικής "μηχανής". Πρακτικά όλα αυτά σήμαιναν για τους ιδιώτες ένα απλό πράγμα. Είτε έπρεπε να "πληρώσουν", για να συνεχίσει η λειτουργία τους - πράγμα που δεν τους άρεσε καθόλου - , είτε να τους έβαζαν "λουκέτο" - πράγμα που δεν τους άρεσε ακόμα περισσότερο - .

Ως γνήσιοι ιδιώτες τι έκαναν; Αυτό, το οποίο πάντα κάνουν οι ιδιώτες, αδιαφορώντας για το κοινωνικό σύνολο. Ρίσκαραν. Όχι μόνον δεν έκλεισαν τα εργοστάσια, αλλά ούτε καν τα αναβάθμισαν στοιχειωδώς. Τους έπιασε "αλλεργικό σοκ" όταν έμαθαν πόσο αυτά τα δύο κοστίζουν. Τι έκαναν; Το πιο φτηνό. Αντί ν' ανοίξουν την "κάνουλα" του χρήματος, έκλεισαν την "κάνουλα" της πληροφόρησης. Αντί να δώσουν παραπάνω χρήματα, έδωσαν

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

λιγότερη ενημέρωση. Σιώπησαν και απέκρυψαν πληροφορίες. Έκρυψαν το πρόβλημα κάτω από το "χαλί" και παρίσταναν ότι αυτό δεν υπήρχε.

...Το αποτέλεσμα; ...Τραγικό ...Τραγικό για όλους. Το "χαλί" δεν άντεξε και τα "σκατά" πετάχτηκαν έξω κι απειλούν να πνίξουν τον Πλανήτη ολόκληρο. Τώρα απειλούνται όχι μόνον οι Ιάπωνες, αλλά η ανθρωπότητα ολόκληρη. Εξαιτίας μερικών ηλιθίων και εγκληματιών Ιαπώνων, που ήθελαν μεγάλα κέρδη, κινδυνεύουν με θάνατο, νεοπλασίες ή καρκίνους εκατοντάδες χιλιάδες αν όχι εκατομμύρια ανθρώπων. Εξαιτίας αυτών των Ιαπώνων κινδυνεύουν όχι μόνον Ιάπωνες, αλλά και Κορεάτες και Κινέζοι και Ρώσοι και όσοι είχαν την ατυχία να "γειτονεύουν" με τον "γίγαντα" της ιδιωτικής οικονομίας.

Τώρα τι πρέπει να γίνει με όλους αυτούς; Όταν εισέπρατταν τα εκατομμύρια ήταν πετυχημένοι και τους θαυμάζαμε να ποζάρουν στα διάφορα περιοδικά. Τώρα, που σκορπούν τον θάνατο, δεν πρέπει να τους θαυμάσουμε σε πόζες πάνω σε κρεμάλες; Αυτοί, οι οποίοι δεν άντεξαν να πληρώσουν μερικά δολάρια παραπάνω, για να διασφαλίσουν την ασφάλεια του λαού, τι πρέπει να πληρώσουν τώρα μετά από αυτές τις καταστροφικές εξελίξεις; Δεν πρέπει να στηθούν δικαστήρια για τους εγκληματίες κατά της ανθρωπότητας; Δεν πρέπει όλοι αυτοί να κλάψουν όσο δεν αντέχει ο άνθρωπος;

Ποιος όμως θα στήσει αυτά τα δικαστήρια; Η αμερικανοεβραϊκή Νέα Τάξη και οι υπεύθυνοί της; ...Αυτοί, οι οποίοι είναι κυρίαρχοι και είναι οι οικονομικοί παράγοντές της; ...Αυτοί, οι οποίοι στην πραγματικότητα αποφάσιζαν για τους Ιάπωνες; ...Τα αφεντικά των Ιαπώνων; ...Πώς θα δικάσουν αυτοί τους υπαλλήλους τους; ...Αυτούς, οι οποίοι με τα "οικονομικά" εργοστάσια έφερναν τόνους κερδών στη Wall Street; ...Αυτούς, οι οποίοι κατάφερναν και με ελάχιστο κόστος μεγιστοποιούσαν τα κέρδη και γίνονταν "πετυχημένα" παραδείγματα προς διδασκαλία και μίμηση στα πανεπιστήμια του Χάρβαρντ και του Γέιλ; Μπορούν να δικαστούν όλοι αυτοί, οι οποίοι υπηρέτησαν και εξυπηρέτησαν τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό εις βάρος του ίδιου του λαού τους;

Μπορεί να δικαστεί ο αυτοκράτορας, ο οποίος παρέδωσε για πάντα την Ιαπωνία στους Αμερικανούς με αντιπαροχή τον θρόνο του; Μπορεί να δικαστεί η πολιτική ηγεσία της Ιαπωνίας, που, ακολουθώντας τις εντολές των Αμερικανών, παρέδωσε τα πυρηνικά εργοστάσια στους ιδιώτες με αντιπαροχή την ύπαρξή της; Μπορεί να δικαστεί το στελεχιακό δυναμικό της Ιαπωνίας, που, κάνοντας ακριβώς ό,τι έμαθε στα αμερικανικά Χάρβαρντ, "έφτυσε" τον λαό, για να φέρει κέρδη στη Wall Street; Μπορούν με λίγα λόγια οι Αμερικανοί να δικάσουν τους εαυτούς τους; Αυτοί κατέστρεψαν την Ιαπωνία και είναι υπεύθυνοι γι' αυτό το αποτρόπαιο συμβάν που βλέπουμε. Την καταστρέφουν για δεύτερη φορά με τον ίδιο τρόπο μέσα σε διάστημα μικρότερο του αιώνα.

Αν υπάρχει ένα μικρό κέρδος με μεγάλη σημασία, εξαιτίας αυτής της ανθρωπιστικής καταστροφής στην Ιαπωνία, είναι η γνώση. Στην Ιαπωνία καταρρίπτεται ο βασικός μύθος

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

της Νέας Τάξης. Ο μύθος της απόλυτα εξιδανικευμένης ιδιωτικής διαχείρισης. Της δήθεν τέλει μορφής διαχείρισης, που δήθεν συμφέρει τον πολίτη ως καταναλωτή. Αποδεικνύεται ότι στο τέλος η ιδιωτική διαχείριση δεν σέβεται τον άνθρωπο, ούτε ως καταναλωτή ούτε ως πολίτη. Αποδεικνύεται ότι η ιδιωτική διαχείριση σέβεται τον άνθρωπο μόνον όταν δεν μπορεί να κάνει τίποτε διαφορετικό.

Για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις, μιλάμε πάντα για τις ιδιωτικοποιήσεις των μέσων και των κεφαλαίων που ανέπτυξαν οι λαοί για την εξυπηρέτηση των ζωτικών τους αναγκών. Δεν μιλάμε γενικά για τον ιδιωτικό τομέα. Δεν μιλάμε για τη βιομηχανία των ιδιωτών, η οποία παράγει προϊόντα που καταλήγουν στην αγορά. Μιλάμε για τα θηριώδη δημόσια κεφάλαια και τις πλουτοπαραγωγικές πηγές, που, στο όνομα της ιδιωτικής οικονομίας, παραχωρούνται σε ιδιώτες. Μιλάμε για τομείς, που, εξαιτίας της Νέας Τάξης, έφυγαν από τον έλεγχο των λαών και "άνοιξαν" για τους ιδιώτες ...Τομείς, που τώρα περιμένουμε την "τήξη" τους, για να δούμε αν θα συνεχίσουμε να υπάρχουμε ως "είδος" στον Πλανήτη.

Με βάση αυτά που είδαμε, καταλαβαίνουμε πλέον ότι, μόλις ο καταναλωτής φάει το μικρό "τυράκι", που του δίνουν οι ιδιώτες, για να ξεκινήσουν τη μάχη εναντίον των κρατικών επιχειρήσεων, η κατάσταση επανέρχεται στα ίδια. Λίγο φτηνά προϊόντα και υπηρεσίες, λόγω "ανταγωνισμού" μεταξύ ιδιωτών και δημοσίου και μετά ακριβά, λόγω καρτέλ ιδιωτών. Λίγο φτηνά σε "στημένο" ανταγωνισμό μεταξύ διεφθαρμένων δημοσίων ΔΕΚΟ και διαπλεκόμενων ιδιωτών και στο τέλος ο καταναλωτής πληρώνει όλες τις ζημιές μαζί. Το ίδιο έργο έχει παιχτεί σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη. Βάζουν τα ιδιωτικά ΜΜΕ να διαφημίζουν τις ιδιωτικές εταιρείες που "συμφέρουν" τον καταναλωτή και με αυτόν τον τρόπο παγιδεύουν τους πολίτες.

Λέμε παγιδεύουν, γιατί στην πραγματικότητα αυτό συμβαίνει. Αν το μοναδικό κέρδος, που αφήνουν οι ιδιωτικοποιήσεις, είναι η μεγαλύτερη "φτήνια", στην πραγματικότητα ούτε κι αυτό ισχύει. Φαίνεται ότι είναι έτσι, αλλά δεν είναι στην πραγματικότητα. Φαίνεται, γιατί απλά ιδιωτικός και δημόσιος τομέας ξεκινάνε από διαφορετικές αφετηρίες. Ξεκινάνε από διαφορετικές αφετηρίες, αλλά ο χρόνος αποδεικνύει αναμφισβήτητα πλέον ότι καταλήγουν σε ένα ίδιο ακριβό αποτέλεσμα, αλλά με πολύ διαφορετικά χαρακτηριστικά.

Ο δημόσιος τομέας ξεκινάει "πλαδαρός", αλλά λειτουργεί στο τέλος με γνώμονα την ασφάλεια, ενώ ο ιδιωτικός τομέας ξεκινάει "αθλητικός", αλλά στο τέλος λειτουργεί με γνώμονα το κέρδος. Ο πρώτος είναι "άρρωστος" αλλά αξιόπιστος, αλλά ο δεύτερος είναι "καρκινοπαθής" και δεν γνωρίζεις πότε θα πεθάνει ο ίδιος και μαζί του θα καταστρέψει κι εσένα. Στην πραγματικότητα, δηλαδή, ο κόσμος, ενώ δεν γλιτώνει τίποτε από τις ιδιωτικοποιήσεις, φτάνει στο σημείο να κινδυνεύει. Δεν γλιτώνει τίποτε, γιατί αυτά, τα οποία η δημόσια διαχείριση "σκορπά" σε μισθούς και τεμπελιές, ο ιδιωτικός τομέας τα "αποταμιεύει", για να τα δώσει σαν κέρδος στους επενδυτές.

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

Ο κόσμος, ως καταναλωτής, στην πραγματικότητα δεν γλιτώνει τίποτε. Ενώ όμως ως καταναλωτής δεν γλιτώνει τίποτε, ως πολίτης απειλείται με απόλυτη καταστροφή. Γιατί; Γιατί συνάνθρωποί μας, με τη λεηλασία των δημοσίων κεφαλαίων και των μονοπωλίων πάνω σε ζωτικών μορφών υπηρεσίες, αποκτούν ισχύ, την οποία δεν μπορεί ν' αντέξει η ισονομία και η ισοπολιτεία της δημοκρατίας. Πόσο ίσος μπορεί να είναι ένας Ιάπωνας εργαζόμενος με τον Ιάπωνα ιδιοκτήτη των πυρηνικών εργοστασίων, ο οποίος τροφοδοτεί την Ιαπωνία με ρεύμα και μπορεί να την εκβιάζει με έναν διακόπτη, τον οποίο μπορεί να τον βάλει και στην τουαλέτα του;

Όμως, οι ανεξέλεγκτες ιδιωτικοποιήσεις δεν απειλούν μόνον τη Δημοκρατία. Απειλούν και την ίδια την οικονομία. Την απειλούν, γιατί οδηγούν στην υπερσυγκέντρωση ιδιωτικού πλούτου. Ο ιδιωτικός πλούτος λιμνάζει και στο τέλος γίνεται εμπόρευμα και ο ίδιος, που στρέφεται εναντίον της ίδιας της οικονομίας. Δεν μοιάζει με τον δημόσιο πλούτο, ο οποίος μετατρέπεται σε κοινωνικό κράτος, υποδομές, περίθαλψη, εκπαίδευση ή ποιότητα ζωής για τον λαό. Ο ιδιωτικός πλούτος γίνεται Fund κι αναζητά τον πολλαπλασιασμό του χωρίς κανέναν περιορισμό ...Αυτό, που είδαμε να συμβαίνει στη Δύση και είναι το αίτιο της σημερινής καταστροφής της.

Ο τεράστιος πλούτος των μεταπολεμικών παραγωγικών πολυεθνικών της Δύσης έγινε νεοταξικό Fund και στη συνέχεια διέλυσε τα ίδια τα εργοστάσια της. Όταν τα διέλυσε κι αυτά, άρχισε να το ρίχνει στον "τζόγο". Άρχισε να "στοιχηματίζει" για το πιο κράτος θα πτώχευε νωρίτερα. Όλα αυτά έγιναν, γιατί η παραγωγή έχασε το νόημά της και η ισχνή κερδοφορία της δεν ενδιέφερε τους επενδυτές. Σταδιακά οι επενδυτές αποτραβήχτηκαν από τη βιομηχανία και μπήκαν στην χρηματοοικονομική αγορά. Έβαλαν "λουκέτο" στα εργοστάσιά τους και η παραγωγή μεταφέρθηκε στην Κίνα κι αλλού. Επειδή όμως η συσσώρευση πλούτου συνεχιζόταν, άρχισαν να βάζουν "χέρι" κι εκεί όπου δεν έπρεπε ...Εκεί όπου είχαν επενδύσει οι λαοί για την ευημερία τους και βέβαια ως πρώτη προτεραιότητα για τη λειτουργία τους έθεταν την ασφάλειά τους.

Οι πρώην εργοστασιάρχες, που έγιναν κερδοσκόποι, μπήκαν εκεί όπου επί αιώνες απαγορευόταν να μπουν. Θέλησαν και κατάφεραν να βάλουν "χέρι" στα δίκτυα των υποδομών των κρατών ...Στα δίκτυα των κρατών, που αποτελούσαν ιδιοκτησίες και επενδύσεις των λαών τους ...Στον τομέα εκείνον, που, ως κοινοί βιομήχανοι, δεν είχαν καμία δυνατότητα να το πετύχουν. Άρχισαν να διεκδικούν οδικά δίκτυα, δίκτυα τηλεπικοινωνιών, ενεργειακά δίκτυα. Ό,τι δηλαδή ανέπτυξαν οι λαοί με τους δικούς τους πόρους, σε δικά τους κεφάλαια, για να πετύχουν καλύτερη ποιότητα ζωής, το διεκδίκησαν οι ιδιώτες.

Πώς κατάφεραν οι ιδιώτες και λεηλάτησαν τα κεφάλαια των λαών; Αναγκάζοντας τους λαούς να τα ξεπουλήσουν. Οι ίδιοι κερδοσκόποι ήταν αυτοί, οι οποίοι δημιούργησαν τον παγκόσμιο εφιάλτη των κρατικών "χρεών" και οι ίδιοι είναι οι χρηματοδότες των

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

κυβερνήσεων που δανείζονται και νομοθετούν. Οι ίδιοι χαφιέδες τους είναι αυτοί, οι οποίοι αλυσοδένουν τα κράτη στα "χρέη" και είναι οι ίδιοι που αναλαμβάνουν να ξεπουλήσουν τις κρατικές περιουσίες, προκειμένου να "ξεχρεώσουν". Κράτη και λαοί έχουν μπει σε μια κινούμενη "άμμο", η οποία στο τέλος θα τους σκοτώσει. Δανείζονται, για να ξεχρεώσουν τα παλαιά χρέη και δημιουργούν νέα χρέη ...ακόμα μεγαλύτερα. Ξεπουλάνε δημόσια περιουσία για να ξεχρεώσουν και πληρώνουν μόνον τους τόκους, χωρίς ν' αγγίζουν καθόλου τα χρέη.

Όλα αυτά χωρίς αντίδραση. Ανέχονται το ξεπούλημα, γιατί έχουν "πειστεί" ότι έχουν κέρδος από την ιδιωτικοποίηση των δημοσίων κεφαλαίων. Αυτό είναι το μεγαλύτερο ψέμα της Νέας Τάξης. Η οικονομία, που πετυχαίνουν οι ιδιώτες, όχι μόνον δεν αποδίδεται στους λαούς μέσω φτηνότερων υπηρεσιών, αλλά δεν επιστρέφει ούτε καν στην αγορά. Μπαίνει απευθείας σε τραπεζικούς λογαριασμούς λιμναζόντων υπερκερδών ...Σε λογαριασμούς, που, για ν' "ανασάνουν" οι ίδιοι, θα σφίξουν ακόμα πιο πολύ τις θηλιές γύρω από τον λαιμό των λαών ...Σε λογαριασμούς, που, για ν' "αποδώσουν", θ' αναζητήσουν ακόμα μεγαλύτερα δάνεια από τα κράτη και ακόμα μεγαλύτερο πλιάτσικο κρατικών περιουσιών.

Ακόμα δηλαδή κι αν οι ιδιωτικές υπηρεσίες ή προϊόντα του κοστίζουν τα ίδια με την περίοδο της δημόσιας διαχείρισης, η οικονομία χάνει πολύ περισσότερα. Γιατί; Γιατί συμφέρει την οικονομία να μοιράζονται σχετικά πολλοί άνθρωποι σχετικά λίγα κέρδη, παρά ν' αρπάζουν εξαιρετικά λίγοι άνθρωποι εξαιρετικά πολλά κέρδη. Ακόμα και η πάγια αθλιότητα της κρατικής δυσλειτουργίας δεν είναι καταστροφική. Συμφέρει να εισπράττουν κάποιες παράνομες αυξήσεις ή υπερωρίες ακόμα και κάποια κοπρόσκυλα, παρά όλα αυτά τα χρήματα να πηγαίνουν σε ελάχιστους λογαριασμούς.

Συμφέρει, για παράδειγμα, να υπάρχει μια κρατική ΔΕΚΟ, που να έχει μερικούς υπεράριθμους εργαζόμενους των ταπεινών μισθών του δημοσίου, παρά η ίδια ΔΕΚΟ ν' ακολουθεί την ιδιωτική λογική και προκειμένου να προσφέρει υπέρογκα κέρδη στους μετόχους, να δρα εις βάρος των εργαζομένων και της ίδιας της ασφάλειας ...Είναι δεδομένο ότι θα λειτουργήσει εις βάρος της ασφάλειας. Τουλάχιστον οι δημόσιες ΔΕΚΟ δεν έχουν πρόβλημα με την ασφάλεια. Δεν έχουν λόγο να κάνουν οικονομία. Κανένας υπάλληλος δεν βάζει την "υπογραφή" του για κάτι που εμπεριέχει την έννοια του ρίσκου ...Δεν έχει κέρδος. Προκειμένου να είναι ασφαλής ο ίδιος, είναι ασφαλής και η επιχείρηση.

Παντού στον κόσμο αυτό γίνεται. Η ιδιωτικοποίηση των μεγάλων στρατηγικών επιχειρήσεων τις κάνει επικίνδυνες για τους λαούς. Γιατί; Γιατί οι "μέτοχοι" δεν θέλουν ν' ακούν για ασφάλεια. Η λέξη ασφάλεια γι' αυτούς σημαίνει έξοδα. Έξοδα, που για τους επενδυτές δεν μπορούν να μπου καν στη λογική των επενδύσεων, εφόσον δεν φέρνουν νέα έσοδα. Παντού στον κόσμο η ιδιωτικοποίηση είχε τέτοια φαινόμενα. Ξεκινάει με "θεαματικά" αποτελέσματα, εκμεταλλευόμενα τα "λίπη" και τα "πάγια" μιας πρώην ΔΕΚΟ και στη συνέχεια απειλείται η ασφάλεια, εφόσον δεν μπαίνουν τα χρήματα που πρέπει, για να προστατεύσουν την ασφάλεια. Στη Βρετανία, για παράδειγμα, τα τραίνα ήταν "ακριβά" για

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

τη θατσερική λογική, αλλά αναμφισβήτητα ασφαλή για τον βρετανικό λαό. Από τότε που ιδιωτικοποιήθηκαν, παραμένουν εξίσου "ακριβά", αλλά πλέον σκοτώνουν. Τα περισσότερα θανατηφόρα δυστυχήματα στους βρετανικούς σιδηροδρόμους οφείλονται στην έλλειψη συντήρησης των υποδομών από τους ιδιώτες, που τους έχουν αναλάβει.

Όμως, αυτό δεν γίνεται μόνον σε πρώην ΔΕΚΟ, τις οποίες οι ιδιώτες "κληρονομούν" και λεηλατούν. Συμβαίνει σε όλες τις δραστηριότητες που το θέμα της ασφάλειας είναι το μείζον για τον άνθρωπο ...Σε δραστηριότητες όπου δεν "συγχωρούνται" λάθη και οικονομίες, γιατί σκοτώνουν ...Σε δραστηριότητες όπως, για παράδειγμα, η αερομεταφορά. Ποιος μπορεί να ξεχάσει το δυστύχημα της "Ηλιος"; Το δυστύχημα με ένα γιγαντιαίο αεροπλάνο, το οποίο πετούσε ακυβέρνητο μέχρι να του τελειώσουν τα καύσιμα και να πέσει. Ένα αεροπλάνο, το οποίο ήμασταν τυχεροί που σκότωσε μόνον τους επιβάτες του και δεν έπεσε πάνω σε κάποια πυκνοκατοικημένη περιοχή. Για ένα ανταλλακτικό σκοτώθηκαν δεκάδες άνθρωποι. Για να μην χαθεί ένα δρομολόγιο, δεν του επέτρεψαν να επιστρέψει στην Κύπρο και στην πραγματικότητα κάποιοι ιδιώτες έστειλαν συνειδητά στον θάνατο δεκάδες ανθρώπων.

Αυτό ακριβώς έγινε στην Ιαπωνία. Με την ιδιωτικοποίηση των πυρηνικών εργοστασίων αφαιρέθηκε η διαχείριση από αυτούς που έπρεπε και παραδόθηκε σ' αυτούς που δεν έπρεπε. Αν η κρατική διαχείριση έδινε τη διοίκηση των εργοστασίων σε μηχανικούς, οι οποίοι λειτουργούσαν χωρίς να σκέφτονται τα κόστη, η ιδιωτική διαχείριση έδινε τη διοίκηση σε οικονομολόγους, οι οποίοι κοιτούσαν μόνον τα κόστη ...Οικονομολόγους, οι οποίοι θα διαχειρίζονταν με τον ίδιο τρόπο τόσο μια πυρηνική μονάδα όσο και μια κτηνοτροφική μονάδα. Ενώ όμως οι αγελάδες δεν ανατινάζονται όταν δεν τις ταΐζεις, δεν συμβαίνει το ίδιο με τους αντιδραστήρες.

Αυτό έγινε στην Ιαπωνία. Κάποιοι κοιτούσαν μόνον τα ταμεία της επιχείρησης και αγνοούσαν τους κινδύνους, εξαιτίας της λειτουργίας των παρωχημένης τεχνολογίας εργοστασίων. Κάποιοι κοιτούσαν τα "ταμπλό" της Wall Street και όχι τα "ταμπλό" ελέγχου των πυρηνικών αντιδραστήρων. Τα εργοστάσια τα διοικούσαν οικονομολόγοι λογιστές, οι οποίοι αναζητούσαν τα μέγιστα κέρδη και όχι μηχανικοί, οι οποίοι αναζητούσαν την τελειότητα στη λειτουργία τους. Οι οικονομολόγοι αναζητούσαν τα μέγιστα κέρδη, για να δώσουν μεγάλα μερίσματα στους μετόχους - και άρα και μπόνους στους εαυτούς τους - και την ίδια ώρα οι αντιδραστήρες ανέβαζαν "θερμοκρασίες". Στο τέλος ήρθε και το "τσουνάμι" και τους τίναξε όλους μαζί στον αέρα ...Τους "τίναξε", ενώ είχαν προειδοποιηθεί ότι θα "τιναχτούν".

Αν όμως στην Ιαπωνία "καταρρίπτεται" ο μύθος της "ιδανικής" ιδιωτικής και άρα καπιταλιστικής διαχείρισης στην οικονομία, στη Λιβύη καταρρίπτεται ο μύθος της "ιδανικής" σοσιαλιστικής διαχείρισης στην εξουσία ...Της διαχείρισης, όπου κανένας νόμος και καμία έλλειψη κρατικών πλουτοπαραγωγικών πηγών δεν υπάρχει, ώστε να "εμποδίσει" την ηγεσία να οδηγήσει τον λαό στον "παράδεισο" ...κι όμως αυτή τον πάει στην "κόλαση". Αν, δηλαδή,

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

εξαιτίας της Ιαπωνίας, πρέπει και ο πιο φιλελεύθερος άνθρωπος να κατανοήσει την ανάγκη του κρατισμού στη διαχείριση κάποιων στρατηγικών κοινωνικών αγαθών, εξαιτίας της Λιβύης θα πρέπει να κατανοήσει και ο πιο σοσιαλιστής ότι καμία "επαναστατική" κυβέρνηση δεν μπορεί να λειτουργεί χωρίς Σύνταγμα και με βάση τη "φώτιση" του ηγέτη.

Καμία "σοσιαλιστική" κυβέρνηση δεν μπορεί να παρακάμψει την καθημερινή Δημοκρατία και να λειτουργεί επ' άπειρον με τα "τετελεσμένα" μιας παλαιάς "επανάστασης". Καμία "σοσιαλιστική" κυβέρνηση δεν μπορεί να λειτουργεί με διατάγματα ενός δογματικού και υπεράνω λαϊκής κρίσης "πολιτμπιρό" ...Με νόμο το "δίκιο του εργάτη", που γίνεται εύκολα το "δίκιο του πελάτη". Με την "αυθαιρεσία" των "σοσιαλιστών" εύκολα περνάμε στην κληρονομική "βασιλεία". Με την υπερσυγκέντρωση πλούτου, εξαιτίας της ανεξέλεγκτης εξουσίας, εύκολα η "βασιλεία" μετατρέπεται σε οικογενειακή Α.Ε.. Χωρίς Σύνταγμα τόσο ο στρατός όσο και η αστυνομία ενός κράτους θα υποτάσσεται στους κληρονομικούς "πατερούληδες" και βέβαια στους "πελάτες" τους. Χωρίς Σύνταγμα ακόμα και το ίδιο το κράτος περιέρχεται στις ιδιοκτησίες των πατερούληδων.

Αυτό ακριβώς είδαμε να συμβαίνει στη Λιβύη και το οποίο βέβαια είναι πέρα από κάθε λογική για τον πολιτισμό μας. Η ιδιοκτήτρια οικογένεια της Λιβύης ήρθε σε σύγκρουση με τον ίδιο τον λαό. Κανένας δεν έλεγξε κανέναν και η ιδιοκτησία στράφηκε εναντίον των "αντικειμένων" της. Αφέθηκε μια οικογένεια ψυχοπαθών να αιματοκυλίσει έναν ολόκληρο λαό. Αφέθηκαν συγκεκριμένα ιδιωτικά συμφέροντα να επιβληθούν πάνω στα γενικά λαϊκά συμφέροντα. Με τα μέσα, τα χρήματα και τον στρατό του λαού, μια οικογένεια τού αφαιρεί την πατρίδα. Τον αιματοκυλάει και φτάνει στο σημείο να παράσχει "ασφαλείς" διαδρόμους, για ν' αποχωρήσει από την πατρίδα του το μέρος εκείνο του λαού, που δεν μπορεί να συμβιβαστεί με τις απαιτήσεις αυτής της οικογένειας ...Το μέρος εκείνο του λαού, που δεν μπορεί να "καταπιεί" τον νέο ιδιωτικό εθνικό "μύθο" ότι ναρκομανείς και συνεργάτες της Αλ Κάιντα ήταν αυτοί, οι οποίοι ξεσηκώθηκαν εναντίον της "αγίας" οικογένειας του Καντάφι ...Μιλάμε για πρωτοφανή πράγματα. Μέχρι τώρα είχαμε λαούς να συγχωρούν και να αμνηστεύουν οικογένειες. Οικογένεια, που να αμνηστεύει λαό, πρώτη φορά βλέπουμε.

Η Δύση επιτρέπει αυτά τα εγκλήματα, γιατί απλούστατα δεν μπορεί ν' αντιδράσει ...Και να θέλει, δεν μπορεί. Γιατί; Γιατί ο ανθρωπισμός των λαών της έρχεται και συγκρούεται με τα ιδιωτικά συμφέροντα των ηγετών τους. Γιατί ο πολιτισμός της κοινωνίας των Εθνών έρχεται σε σύγκρουση με τους χορηγούς των ηγετών των πολιτισμένων ...Το δήλωσε ευθέως ο Καντάφι. Έχει πληροφορίες, για να "ξεσκεπάσει" τον καραγκιόζη τον Σαρκοζί, ο οποίος είναι ένας από αυτούς, οι οποίοι επιθυμούν τη διεθνή επέμβαση ...Το δήλωσε ευθέως ο υιός Καντάφι, ο οποίος αποκάλυψε ότι η Λιβύη χρηματοδότησε την προεκλογική εκστρατεία του Σαρκοζί. Όταν κόμματα και ηγέτες σε όλα τα κράτη λειτουργούν ως ιδιωτικές επιχειρήσεις και μάντζερ αντίστοιχα, πόσο μπορούν να επέμβουν κάπου και να προστατεύσουν τους λαούς;

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

Τα ίδια αφορούν τους πάντες. Η Ιταλία, η Γερμανία, η Βρετανία κλπ., έχουν συνάψει εμπορικές συμφωνίες με τον Καντάφι εις βάρος του λιβυκού λαού. Διψήφιο ποσοστό εξάρτησης έχουν όλα αυτά τα κράτη από το λιβυκό πετρέλαιο. Του "χρωστάνε" και δεν μπορούν να τον "καταδικάσουν", χωρίς να κινδυνεύσουν από αποκαλύψεις. Το πιθανότερο είναι να έχουν διαφθαρεί από τον ίδιο, γιατί τη διαφθορά του την εκλάμβαναν αν όχι για ασφαλή, τουλάχιστον για όχι επικίνδυνη. Γιατί; Γιατί τα πάντα γίνονταν εις βάρος του λιβυκού λαού. Όταν κάνεις μια συμφωνία "υπέρ" του λαού σου και ταυτόχρονα τα "παίρνεις", γιατί αυτό συμφέρει τον Καντάφι, θεωρείς ότι δεν κινδυνεύεις. Στη χώρα σου δεν έχει λόγο κανένας να σε ψάξει και οι "απέναντι" έχουν τον Καντάφι, ο οποίος γνωρίζει τι συμβαίνει, γιατί αυτός το έκανε. Σαρκοζί, Μέρκελ, Μπερλουσκόνι και Κάμερον όλοι έχουν συνάψει συμφωνίες με τον Καντάφι. Προνομιακές συμφωνίες, εφόσον ο Καντάφι με αυτόν τον τρόπο "αγόραζε" τη διεθνή νομιμοποίησή του. Ποιος από όλους αυτούς δεν πήρε ένα "δωράκι" παραπάνω, ακόμα κι όταν εξυπηρετούσε τα δικά του εθνικά συμφέροντα;

Μιλάμε για τρομερά πράγματα. **Οι Καντάφι λεηλατούσαν έναν ολόκληρο λαό στο όνομα του σοσιαλισμού και ευεργετούσαν έναν ολόκληρο Πλανήτη στο όνομα του καπιταλισμού.** Ο Μπλερ, ο οποίος μετά την Πρωθυπουργία της Βρετανίας είχε προταθεί για την Προεδρία της Ε.Ε., είναι σύμβουλος του Καντάφι. Ο Σαίφ Καντάφι δεν είναι μόνον "διδάκτωρ" του LSE, αλλά και μέγας ευργέτης του. Όταν όλα τα brain tank της Δύσης έχουν ευεργετηθεί από αυτήν την οικογένεια, ποιος θα τολμήσει να υποστηρίξει την επέμβαση στη Λιβύη; Έχουν αφήσει έναν ολόκληρο λαό να σφαγιάζεται, γιατί απλά τα ιδιωτικά συμφέροντα των ηγεσιών της Δύσης συμπίπτουν με τα ιδιωτικά συμφέροντα μιας οικογένειας που αιματοκυλάει έναν λαό.

Ακόμα και στην Ελλάδα μπορεί να βρει κάποιος τέτοια "διαπλοκή", που δεν της επιτρέπει ν' αρθρώσει έναν απλό λόγο υποστήριξης και συμπαράστασης σε έναν λαό, ο οποίος δολοφονείται. Πριν γίνει πρόεδρος ο Giorgo, έγινε Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Πήρε "χάρη" από "δημοκράτες", όπως ο Καντάφι, ο Μουμπάρακ, Μπεν Αλί ή ο Σαλέχ; Μπορεί τώρα ο Giorgo να τους απειλήσει, επειδή κάνουν εγκλήματα κατά των λαών τους; Μπορούν τα κόμματα να πιέσουν τον ιδιώτη ηγέτη τους, επειδή υποτίθεται αυτά αντιπροσωπεύουν πιο γενικά συμφέροντα; ...Συμφέροντα μερίδων του ελληνικού λαού, που πραγματικά δείχνουν ευαισθησία στο δράμα του λιβυκού λαού;

Πόσο όμως αυτή η λαϊκή βάση των κομμάτων μπορεί να επηρεάσει τις ηγεσίες τους; Πόσο μπορούν τα ελληνικά κόμματα να πιέσουν; Μπορεί κάποιος να το σκεφτεί; Τα δύο μεγάλα κόμματα χρωστάνε δεκάδες εκατομμύρια στις τράπεζες. Η κυρίαρχη ιδιωτική τράπεζα - πέρα από τις κρατικές - όπου χρωστάνε, είναι η Τράπεζα Πειραιώς και άρα βρίσκονται υπό την ομηρία της ...Υπό την ομηρία της τράπεζας του Βαρδινογιάννη ...Της τράπεζας ενός πετρελαιά, που είναι βέβαιο ότι συνδέεται επαγγελματικά με όλα τα αιμοσταγή καθεστώτα της περιοχής και φιλικά με όλα τα υπόλοιπα.

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

Ποιο κόμμα θα κινητοποιηθεί υπέρ του δικίου των λαών; Όλα τα κόμματα χρωστούν της "Μιχαλούς" στον συνεργάτη του Καντάφι και κολλητού του Μουμπάρακ; Ακόμα και το δήθεν "ευαίσθητο" ΚΚΕ χρωστάει σε ιδιωτικές τράπεζες. Πώς θα καβαλήσει τώρα τα κάγκελα της λιβυκής πρεσβείας, για να διαμαρτυρηθεί; Ακόμα κι αν αγνοήσει ότι ο Καντάφι είναι "ομοϊδεάτης" του, δεν μπορεί να τον καταγγείλει, γιατί το κόμμα του "λαού" χρωστάει σε "δάνειες δυνάμεις" ...όπως θα έλεγε και ο Vlakogiorgo. Για μια τέτοια ώρα δάνειζαν όλοι αυτοί στα κόμματα. Για ποιον άλλο λόγο να δανείσει μια εμπορική τράπεζα σε ένα πολιτικό κόμμα, το οποίο ούτε καν ΑΦΜ δεν έχει; Με ποια λογική η Τράπεζα Πειραιώς έχει δανείσει δεκάδες εκατομμύρια σε δύο αναξιόπιστους δανειολήπτες, όπως είναι τα δύο κόμματα εξουσίας; Γιατί κανένας Εισαγγελέας δεν έκανε μια έρευνα, για μια τέτοιου είδους προφανώς παράνομη πράξη;

Η κοιμισμένη και διεφθαρμένη ελληνική Δικαιοσύνη δεν μπορεί να καταλάβει τι είδους δόσοληψία κρύβεται πίσω από αυτά τα δάνεια; Δεν μπορεί να καταλάβει ότι πρόκειται περί κατάφορης παραβίασης του νόμου περί χρηματοδότησης των κομμάτων από ιδιώτες; Τι άλλο εκτός από παράνομη χρηματοδότηση μπορεί να είναι ένα δάνειο σε ένα κόμμα χωρίς καμία εγγύηση και χωρίς καμία προοπτική εξόφλησής του; Τι ακριβώς έχει "αγοράσει" ο Βαρδινογιάννης με αυτά τα χρήματα; Μήπως αγόρασε τα ίδια τα κόμματα; ...Τα κόμματα που ελέγχουν την εξουσία; ...Τα κόμματα που ελέγχουν την δικαιοσύνη; ...Τα κόμματα που μοιράζουν ΔΕΚΟ κοψοχρονιά;

Η ελληνική δικαιοσύνη δεν μπορεί να συνδέσει αυτά τα χρήματα με τις πολιτικές που επιβάλουν τα κόμματα στον λαό; Εκατό δισεκατομμύρια ευρώ πήραν οι τράπεζες από τα δύο αυτά κόμματα. Εκατό δισεκατομμύρια έδωσαν τα κόμματα στους δικούς τους δανειστές και για όσο διάστημα δεν αποπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους στους δυνάμει εκβιαστές τους. Όμως, αυτά τα δισεκατομμύρια θα μπορούσαν να τα δώσουν, αν δεν μπαίναμε στο ΔΝΤ; Άρα; Άρα ποιος αποκλείει την πιθανότητα να μας έβαλαν στο ΔΝΤ γι' αυτά τα κομματικά δάνεια; Το ΔΝΤ δεν είναι αυτό, το οποίο σήμερα μας "αναγκάζει" να ξεπουλήσουμε τις μεγάλες ΔΕΚΟ; Οι ίδιοι εκβιαστές δεν αυτοί, οι οποίοι εμφανίζονται ως υποψήφιοι αγοραστές; Άρα; Άρα η ελληνική Δικαιοσύνη όχι απλά κοιμάται, αλλά έχει βυθιστεί σε κόμα πολλού.

Ποιος λαός μπορεί να ελπίζει σε ένα καλύτερο μέλλον, όταν το κράτος του το εξουσιάζουν οι "μαριονέτες" της οικογένειας Βαρδινογιάννη; ...Της οικογένειας, που έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον για τη ΔΕΗ. Η ΔΕΗ οσονούπω ιδιωτικοποιείται. Η διαπλοκή, που τη διεκδικεί είναι όλη νεοταξίτικη. Δεν είναι μόνον οι Βαρδινογιάννηδες. Είναι οι Μπομπολαίοι, οι Μυτιλιναίοι και όλα τα "καλά" παιδιά". Όποιος δεν είναι κολλητός πετρελαιάδων, είναι κολλητός της Goldman Sachs. Όλοι αυτοί είναι ομοϊδεάτες και συνοδοιπόροι μ' αυτούς που επέβαλαν στην Ιαπωνία την ιδιωτική διαχείριση στα πυρηνικά. Είναι "υπάλληλοι" αυτών, οι οποίοι "πουλάνε" την πυρηνική τεχνολογία σαν "πράσινη" και φτηνή μορφή ενέργειας.

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

Η ΔΕΗ έχει έτοιμη υποδομή, για να μετατραπεί σε μερικά χρόνια - για να μην πούμε μήνες - σε πυρηνική. Τα εργοστάσια της Πτολεμαΐδας έχουν "πρόβλεψη" για τη μετατροπή τους σε πυρηνικά. Τι θα κάνουν όλοι αυτοί; Όταν τα ιδεολογικά και τα οικονομικά τους συμφέροντα συγκλίνουν προς το ίδιο αποτέλεσμα; Όταν μπορούν με αυτήν την επιλογή να έχουν και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο, εφόσον και τα αφεντικά τους θα εξυπηρετήσουν και θα μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους; Να κάνουν ό,τι ακριβώς έκαναν οι Ιάπωνες μέχρι σήμερα, οι οποίοι κινδυνεύουν να "εξατμιστούν" ως είδος. Σήμερα η ΔΕΗ δεν αφήνεται να "φλερτάρει" με τα τεράστια κέρδη τής επικίνδυνης πυρηνικής ενέργειας, επειδή είναι κρατική και ο λαός έχει "λόγο" στη λειτουργία της.

Τι θα γίνει αν αυτή περάσει στα χέρια του Μπόμπολα ή του Βαρδινογιάννη ή του Μυτιληναίου; Σήμερα ο λαός απειλεί με τη ψήφο του αυτούς, οι οποίοι αποφασίζουν για τις επιλογές της ΔΕΗ. Τι θα γίνει όταν γι' αυτές τις επιλογές θ' αποφασίζουν τα "συμφέροντα" των μετόχων; ...Όταν θα βάλουν στη ΔΕΗ κάποιον Βουρλούμη ή Τσαμάζ ν' αναζητά τα μέγιστα κέρδη μετά από οδηγίες της λέσχης Μπίλντεμπεργκ; Τι θα γίνει αν ανάμεσα στους στρατηγικούς "επενδυτές" της ΔΕΗ είναι και οι Γερμανοί, οι οποίοι έχουν πυρηνικά εργοστάσια και τεχνογνωσία στη Γερμανία; Θα τους σταματήσει ο Γιώργος ...ο φίλος του Καντάφι και πελάτης του Βαρδινογιάννη; ...Θα τους σταματήσει ο Σαμαράς, ο οποίος φοβάται τους ταμίες της Τράπεζας του Βαρδινογιάννη; ...Θα τους σταματήσει η Αλέκα, που φοβάται τους πάντες;

Πόσο απέχουμε λοιπόν από μια καταστροφή τύπου Ιαπωνίας; Όσο καιρό μας δίνει η Τρόικα, η οποία μας ωθεί βιαίως στην απόλυτη και χωρίς έλεγχο ιδιωτικοποίηση των πάντων; Και τί θα γίνει αν ο λαός αντιδράσει σ' αυτό το ιαπωνικό μοντέλο; Θα περάσουμε απευθείας στο λυβικό μοντέλο; Αν δεν κλάψουμε εξαιτίας των παραλείψεων των ιδιωτών, θα κλάψουμε εξαιτίας της βίας τους; Σήμερα βλέπουμε ότι ο λαός, ο οποίος αμφισβητεί τα διόδια του Μπόμπολα, έρχεται σε σύγκρουση με μηχανισμούς του κράτους. Το σχεδόν ιδιωτικοποιημένο κράτος υπηρετεί τον Μπόμπολα και όχι το αφεντικό του, που είναι ο λαός. Αν αύριο-μεθαύριο αυτό το κράτος ιδιωτικοποιηθεί σε απόλυτο βαθμό και ο λαός θα έχει πρόβλημα επιβίωσης κι αμφισβητήσει όλο το "κύκλωμα" της διαπλοκής, τι θα γίνει; Πόλεμος της εξουσίας, που υπηρετεί τους ιδιώτες απέναντι στον λαό;

Αυτά να μην μας φαίνονται μακριά. Δεν είμαστε μακριά από το φαινόμενο της Λιβύης. Ήδη βλέπουμε τα αρχικά συμπτώματα μιας τέτοιας πάθησης. Ήδη, όταν διαφωνούμε με τις παρανομίες του Μπόμπολα, ερχόμαστε αντιμέτωποι με τα ΜΑΤ και τις αστυνομικές δυνάμεις. Όταν ερχόμαστε δηλαδή σε σύγκρουση με έναν παράνομο ιδιώτη, ερχόμαστε σε σύγκρουση με την κρατική καταστολή. Στα διόδια ή στην Κερατέα κάποιιοι νιώθουν στο πετσί τους πώς αισθάνονται οι Λίβυοι. Τι θα γίνει όμως αν έρθουμε σε σύγκρουση με όλους αυτούς τους ιδιώτες μαζί; ...Με όλους τους Μπόμπολες της χώρας; ...Με το κατεστημένο; ...Με το "κανταφικό" καθεστώς της χώρας; Θα βάλουν τον στρατό να μας αιματοκυλίσει; Μήπως θα

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

μας αφήσουν κι "ασφαλείς" διεξόδους να διαφύγουμε υπό την προϋπόθεση ότι θ' "αναγνωρίσουμε" ότι όλοι οι εξεγερμένοι ήταν ναρκομανείς και τρομοκράτες;

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Σήμερα ανεχόμαστε τη διαπλοκή να παίζει με τους νόμους και το κράτος, που ακόμα είναι αδύναμη. Τι θα γίνει αν αυτή η διαπλοκή γίνει ο μεγαλύτερος εργοδότης της κοινωνίας; Πόσες δεκάδες χιλιάδες υπαλλήλων έχει η ΔΕΗ; Πόσες χιλιάδες εργαζομένων έχει ο ΟΤΕ; Αν σ' αυτούς προσθέσεις τους εργαζομένους των διυλιστηρίων, των εθνικών οδών, των δικτύων ύδρευσης, αποχέτευσης κλπ., ποιο είναι το αποτέλεσμα; Αυτός είναι ένας τεράστιος ιδιωτικός στρατός. Ένας στρατός, ο οποίος θα πληρώνεται από τη διαπλοκή και θα την έχει ανάγκη. Πιστός όσο πιστός είναι και ο "στρατός" της Motor Oil στους Βαρδινογιάννηδες. Ένας στρατός, ο οποίος μαζί με τους κρατικούς υπαλλήλους θα μπορεί ν' απειλεί την κοινωνία ολόκληρη.

Αν σήμερα δεν μπορούμε να τους ελέγξουμε όλους αυτούς, θα τους ελέγχουμε όταν θ' αποκτήσουν τον απόλυτο έλεγχο μεγάλου ποσοστού της ελληνικής κοινωνίας; Σήμερα δεν τους ελέγχουμε, που έχουμε μερικές ψωροφυλάδες και μερικές μπουλντόζες και θα τους ελέγξουμε όταν θα πάρουν στα χέρια τους όλους τους "διακόπτες" της χώρας; ...Όταν ο Βαρδινογιάννης από την τουαλέτα του σπιτιού τους θα μας απειλεί με black out; ...Όταν μερικές οικογένειες θα γίνουν ισχυρές όσο η οικογένεια του Καντάφι στη Λιβύη ή η αυτοκρατορική οικογένεια στην Ιαπωνία; Θα πάρουν αυτοί μια πυρηνική ΔΕΗ στα χέρια τους και εμείς θα προσευχόμαστε να πληρώσουν για την ασφάλειά μας; Θα υπομένουμε τα πάντα, για να μην κινδυνεύουμε να μπούμε στο ιαπωνικό δράμα; Αν τους αμφισβητούμε αυτό το δικαίωμα, θα μας στέλνει η κυβέρνηση του Γιόργκο τα ελληνικά πολεμικά αεροπλάνα, για να μας βομβαρδίζουν και να μας βάλουν στο λιβυκό δράμα;

Γιατί να μην το κάνει αυτό η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Επειδή είναι σοσιαλιστές; Και η κυβέρνηση της Λιβύης, που σφάζει τους πολίτες της, σοσιαλιστική είναι!!! Σε τι λοιπόν μπορεί να έχει ενδοιασμούς μια κυβέρνηση, η οποία έχει ήδη "βομβαρδίσει" τον λαό με φτώχεια; ...Μια κυβέρνηση, η οποία δεν είχε κανέναν ενδοιασμό να κλέψει την εξουσία με ψέματα και στη συνέχεια να "επιτεθεί" στο σύνολο των εργαζομένων ...Μια κυβέρνηση, η οποία ορκιζόταν πως "έβλεπε" χρήματα και την ίδια στιγμή συνομιλούσε κρυφά με το ΔΝΤ ...Μια κυβέρνηση, η οποία έχει υπογράψει μνημόνιο παράδοσης της χώρας σε ξένες δυνάμεις ...Μια κυβέρνηση, η οποία ομολόγησε δια του προέδρου της πως "ονειρεύεται" να γίνει ένα απλό "γρανάζι" της παγκόσμιας διακυβέρνησης ...Μια κυβέρνηση, η οποία έχει δηλώσει ότι θ' απεμπολήσει μεγάλο μέρος των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας.

Μήπως αποτελεί κάποια ασφαλιστική "δικλείδα" ο πρόεδρος της; Γιος του Ανδρέα - του κολλητού του Καντάφι - είναι. Ομοεπίπεδος του γιου του Καντάφι είναι. Σε ίδια οικογενειακά και ιδεολογικά περιβάλλοντα μεγάλωσαν. Με ίδιους σεξομανείς, δειλοούς, χαφιέδες και κλέφτες πατέρες μεγάλωσαν. Τις ίδιες περίπου σπουδές έχουν στα ίδια Πανεπιστήμια ...με τον Καντάφι μάλιστα να υπερέχει αισθητά μπροστά στον Vlaka Giorgo.

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

Γιατί λοιπόν να θεωρούμε ότι δεν μπορούμε να γίνουμε Λιβύη στα καλά καθούμενα; Ο γιος του Καντάφι δεν είναι "παραγωγή" κάποιων μεντρεσέδων. Δεν είναι "ταλιμπάν" του Ισλάμ. Απόφοιτος του LSE είναι. Εκλεκτός της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ είναι. Συμμαθητής και ομοτράπεζος του Παπακωνσταντίνου είναι. Χορηγός πολλών ηγεσιών Δύσης κι Ανατολής. Στην ίδια Σοσιαλιστική Διεθνή με τον Vlaka Giorgio ανήκει.

Αν δηλαδή αύριο-μεθαύριο η πυρηνική ΔΕΗ ανάμεσα σε όλους τους άλλους ανήκει και στον κολλητό του Μουμπάρακ και του Καντάφι Βαρδινογιάννη, τι να περιμένουμε για το πυρηνικό της πρόγραμμα; Αν γίνει ατύχημα ή αν αντιδράσει ο λαός, τι θα κάνουν όλοι αυτοί; Αυτό, το οποίο έκαναν πάντα. Θα δώσουν εντολή στον Giorgio να μεριμνήσει. Αν τους αγνοήσει, θα δώσουν εντολή στον Σαμαρά. Πρόβλημα δεν έχουν. Ελέγχουν απόλυτα τον δικομματισμό. Ελέγχουν τα δάνεια των κομμάτων και μπορούν να τα εκβιάσουν. Ελέγχουν τους διεφθαρμένους των κομμάτων, γιατί αυτοί οι ίδιοι τους διέφθειραν.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Του λύθηκε η απορία γιατί ο Ρέππας νομοθετεί μέσα στα άγρια μεσάνυχτα, τώρα που ξεσηκώθηκε ο λαός για τα διόδια. Πρέπει να εξυπηρετηθούν τα αφεντικά της πολιτικής εξουσίας και αυτά δυστυχώς δεν είναι εκείνα, τα οποία περιγράφει το Σύνταγμα ...Το Σύνταγμα, το οποίο χρειάζεται ανανέωση, εφόσον έχει αλλάξει η κυριαρχία στη χώρα. Κυρίαρχος δεν είναι πλέον ο λαός. Κυρίαρχη είναι η συμμορία του Βαρδινογιάννη, του Μπόμπολα, του Λάτση, του Κόκκαλη κλπ.. ...Η συμμορία, την οποία συνέφερε να μπούμε στο ΔΝΤ και γι' αυτό μπήκαμε. Όταν λοιπόν στο μέλλον ο λαός θα ξεσηκωθεί για πιο σοβαρά πράγματα, δεν θα "φάει" νέους νόμους, αλλά βόμβες πραγματικές.

Αυτά όλα τα γράφουμε, για να καταλάβει ο αναγνώστης ότι δεν βρισκόμαστε μακριά ούτε από την Ιαπωνία ούτε από τη Λιβύη. Το ίδιο ισχύει και για όλα τα υπόλοιπα κράτη ...Όλα τα κράτη, τα οποία μπήκαν στη Νέα Τάξη ...Όλα τα κράτη με τις διεφθαρμένες "ιδιωτικοποιημένες" ηγεσίες, που, ως υπάλληλοι των ισχυρών της Νέας Τάξης, παραδίδουν τα πάντα στα αφεντικά τους. Αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα. Έχει ιδιωτικοποιηθεί ο Πλανήτης. Έχουν ιδιωτικοποιηθεί τα κράτη. Έχουν ιδιωτικοποιηθεί οι πατρίδες των λαών. Μερικοί ιδιώτες ελέγχουν το σύνολο του Πλανήτη. Αυτών τα λάθη και οι παραλήψεις είναι εκείνα, τα οποία δημιουργούν τα "τσουνάμι" που βλέπουμε ...Όλα τα "τσουνάμι" ...όποια φορά κι αν έχουν. Τα "τσουνάμι" των δυνάμεων, που στρέφονται εναντίον των λαών και τα "τσουνάμι" των λαών, που στρέφονται εναντίον των ηγεσιών τους.

Ο κόσμος όλος έγινε ένα "χωριό", αλλά αυτό το "χωριό" εκτός από μικρό αποδεικνύεται κι επικίνδυνο. Ένα παραθαλάσσιο "χωριό", το οποίο κοιτάζει "αμέριμνο" έναν "ωκεανό" συμφερόντων και δεν γνωρίζει πότε θα σκάσει πάνω του το "τσουνάμι". Το "τσουνάμι" προβλημάτων, τα οποία είναι αναπόφευκτα, γιατί απλούστατα το ιδιωτικό κεφάλαιο και οι κερδοσκόποι δεν μπορούν να περιοριστούν. Όπως δεν μπορεί να αυτοπεριοριστεί ένα λιοντάρι μέσα σε ένα κοτέτσι, έτσι δεν μπορούν να αυτοπεριοριστούν και τα κολοσσιαία

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

ιδιωτικά συμφέροντα σε έναν απροστάτευτο Πλανήτη ...Θα απειλήσουν ακόμα και τους εαυτούς τους, γιατί αυτή είναι η φύση τους. "Αν δεν το κάνω εγώ, θα το κάνει κάποιος άλλος" ...σκέφτεται ο ιδιώτης και με αυτόν τον τρόπο μπήγει ακόμα πιο βαθιά το "μαχαίρι" του στα πλευρά της ανθρωπότητας.

Στην πραγματικότητα αυτό, το οποίο είδαμε σήμερα, είναι η "τήξη" του "πυρήνα" της Νέας Τάξης. Ο "αντιδραστήρας" της Wall Street έχει ληλατήσει τα πάντα και έχει αρχίσει να στερείται ψυκτικού "υγρού". Αυτή η έλλειψη είναι που αποκαλύπτει τα "στοιχεία" των "καυσίμων" της. Τώρα είναι θέμα χρόνου να "εκραγεί" και να καταστρέψει όχι μόνον τους λαούς, αλλά και τους διαχειριστές της ...Απλά πράγματα. Η ιδιωτικοποίηση του Πλανήτη έφτασε στα όρια της απόδοσής της και άρχισε να λειτουργεί εις βάρος της. Αρκούσε κάπου να ξεπεραστούν τα όρια για τον οποιονδήποτε λόγο και θα είχαμε το "ατύχημα" ...Το "ατύχημα", που θα ήταν η "σταγόνα" που θα ξεχείλιζε το "ποτήρι" ...Η "σταγόνα", που θα έλειπε από τον "αντιδραστήρα" της οικονομίας και θα την οδηγούσε στην "υπερθέρμανση".

Στην Ιαπωνία αρκούσε το τσουνάμι, για να φανεί πού οδηγεί η "οικονομία" της ιδιωτικής διαχείρισης. Στη Λιβύη αρκούσε το "τσουνάμι" της ακρίβειας στην Αίγυπτο και την Τυνησία, για να φανεί η "κονόμα" της ιδιωτικής εξουσίας. Και τα δύο αυτά "τσουνάμι" ξεκίνησαν από το ίδιο αίτιο. Η απληστία των ιδιωτών για κέρδος οδήγησε σ' αυτήν την κατάσταση ...Η απληστία της Wall Street για κέρδη από την ιαπωνική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και η απληστία της ίδιας Wall Street από το εμπόριο τροφίμων. Το αποτέλεσμα είναι αυτό που βλέπουμε. "Αποκαλύφθηκαν" οι "ράβδοι" καυσίμων της Νέας Τάξης ...Αποκαλύφθηκε το αίτιο, το οποίο προκάλεσε το πρόβλημα. ...Αποκαλύφθηκε το καλά κρυμμένο μυστικό της Νέας Τάξης ...Ο μύθος, ο οποίος θέλει την ιδιωτικοποίηση των πάντων να "συμφέρει" τους λαούς ...Τους "συμφέρει" όσο συμφέρει τους Ιάπωνες η ιδιωτική διοίκηση των πυρηνικών αντιδραστήρων και όσο συμφέρει τους Λίβυους η ιδιωτική διοίκηση της Καντάφι Α.Ε..

Η Νέα Τάξη αργά αλλά σταθερά βαδίζει προς την αυτοκαταστροφική της "έκρηξη". Η Νέα Τάξη, την οποία σχεδίασαν οι άσχετοι τοκογλύφοι, κερδοσκόποι και λοιπά παράσιτα, βαδίζει προς το τέλος της ...Στο αναπόφευκτο τέλος της. Όχι επειδή ξύπνησαν οι λαοί απότομα, αλλά επειδή δεν μπορεί να αυτορυθμιστεί. Δεν μπορεί να πετύχει αυτό, το οποίο θεωρούσε ως βασική της αρχή ο "μηχανικός" Γκρίνσπαν. Δεν μπορεί να πετύχει την αυτορύθμισή της και έτσι η ανεξέλεγκτη "σχάση" οδηγεί στην "υπερθέρμανση" και στην "έκρηξη" ...Στην "υπερθέρμανση", η οποία εμφανίζει ιδιωτικές περιουσίες τύπου Μπάφεντ και στην "έκρηξη" από τις συνέπειες αυτής της "υπερθέρμανσης" της απληστίας. Στην Ιαπωνία πνίγηκε στο "τσουνάμι" η καπιταλιστική αντίληψη του Γκρίνσπαν και στη Λιβύη πνίγηκε στο "αίμα" η σοσιαλιστική αντίληψη των υπαλλήλων του Γκρίνσπαν.

Αυτή ακριβώς η αντίληψη σήμερα καταρρέει. Το πρόβλημα της Νέας Τάξης είναι πλέον μη αναστρέψιμο. Γιατί; Γιατί στην ουσία κρίνεται η "ψυχή" της. Κρίνεται η επιστημοσύνη της. Κρίνεται η παιδεία της και ο προσανατολισμός της. Κρίνεται ο τρόπος αντίληψής της σ'

Λιβύη και Ιαπωνία είναι οι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος

ό,τι αφορά τη διαχείρισή της. Οι κερδοσκόποι και οι τοκογλύφοι στο σημείο αυτό απέτυχαν. Αφού μετέτρεψαν τις πραγματικές επιστήμες σε "καρότο" για τους φτωχούς, παρέδωσαν τη διαχείριση στα δικά τους παιδιά. Μετέτρεψαν σε κυρίαρχη επιστήμη την παπαρολογία των τοκογλύφων και έδωσαν στα παιδιά τους τα κορυφαία πτυχία ...Τα πτυχία, τα οποία αγόρασαν από τα διάφορα LSE και Χάρβαρντ οι Παπανδρέου, οι Καντάφηδες και οι Παπακωνσταντίνου.

Αυτοί οι διάσημοι τενεκέδες και οι συμμαθητές τους απέτυχαν με ό,τι κι αν καταπίαστηκαν και αυτοί θα παρασύρουν τα πάντα στην κατάρρευση. Όπου τους έβαλαν, έκαναν τα ίδια και απειλούν τα πάντα με ιαπωνικές και λιβικές καταστάσεις. Έχοντας υιοθετήσει άκριτα τη λογική των τοκογλύφων "δασκάλων" τους και αναζητώντας τα μέγιστα κέρδη, για ν' αρπάξουν τα μέγιστα μπόνους, λειτούργησαν σαν τις "ακρίδες". Όπου μπήκαν, "αφυδάτωσαν" και τελικά νέκρωσαν τα πάντα. Πουθενά δεν άφησαν έργο, γιατί δεν είχαν γνώσεις για ν' αφήσουν έργο. Άχρηστοι τοκογλύφοι αποδείχθηκαν, οι οποίοι πούλησαν, διέλυσαν και επινοικίασαν τα έργα όλων των άλλων ...Κουτορνίθια, που όμοιά τους δεν έχει "Ξαναδεί" η ανθρώπινη ιστορία.

Τους δόθηκαν εργοστάσια να διαχειριστούν και τους έβαλαν "λουκέτο", αναζητώντας τα μεγαλύτερα κέρδη πέρα από τους ωκεανούς. Τους δόθηκαν τράπεζες να διαχειριστούν και δημιούργησαν "φούσκες" και "τοξικά", αναζητώντας τα μεγαλύτερα κέρδη. Τους δόθηκαν κράτη να διαχειριστούν και διέλυσαν τις κοινωνικές τους πολιτικές, ποντάροντας σε επισφαλή δομημένα ομόλογα. Τους δόθηκαν ΔΕΚΟ να διαχειριστούν και τις παρέδωσαν στους "γαλαντόμους" προμηθευτές τους. Μετέτρεψαν τη Δύση σε κρανίου τόπο, όπου η φτώχεια και η ανεργία απειλεί τα πάντα. Στο όνομα του κέρδους κατέστρεψαν όλους όσους εξαρτώνταν από τη μεγάλη ή τη μικρή εξουσία τους. Οι άνθρωποι, ως πολίτες, ως εργαζόμενοι ή καταναλωτές, υπέφεραν εξαιτίας τους. Τώρα θα έρθουν αντιμέτωποι με τα έργα τους. Τώρα έχουν "φουσκώσει" τον κόσμο και περιμένουν να δουν πού θα τους χτυπήσει το "κύμα" ...Το "κύμα", το οποίο άρχισε από το νότιο μέρος της Μεσογείου και είναι θέμα χρόνου να περάσει στην απέναντι "όχθη".

Με πυρηνικές εκρήξεις στην Ιαπωνία ξεκίνησε κάποτε η Αμερικανική Τάξη Πραγμάτων και με τέτοιες εκρήξεις θα κλείσει. Τα πυρηνικά μάς έβαλαν στον σύγχρονο Μεσαίωνα και αυτά θα μας βγάλουν από αυτόν. Άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάμε ποτέ πως η πιο σκοτεινή στιγμή της νύχτας είναι ελάχιστες στιγμές πριν την ανατολή. Στην πιο σκοτεινή περίοδο της ανθρωπότητας ανατέλλει η ελπίδα. Η ελπίδα για ολόκληρο τον κόσμο. Από την Άπω Ανατολή θα ξεκινήσει η νέα ημέρα για την ανθρωπότητα. Αυτό, το οποίο βλέπουμε σήμερα, είναι η Ανατολή του Ηλίου. Η Ανατολή, η οποία θα φέρει στο φως έναν νέο κόσμο. Έναν κόσμο πιο όμορφο, πιο δίκαιο, πιο πλούσιο και πιο ασφαλή για όλους τους ανθρώπους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΑΪΑΝΟΥ

Δημιουργός της θεωρίας του ΥΔΡΟΧΟΟΥ

Υ.Γ.

Βλέποντας εικόνες από την καταστροφή στην Ιαπωνία, θαυμάζουμε τον ηρωισμό και την αυτοθυσία που διακρίνει τους τεχνικούς και τους πυροσβέστες, οι οποίοι δίνουν την ύστατη μάχη, για να σωθεί η Ιαπωνία από τη μεγαλύτερη καταστροφή στην ιστορία της. Παράλληλα όμως δεν μπορούμε να παραβλέψουμε και μερικές μεγάλες "απουσίες". Πού βρίσκονται σήμερα όλοι εκείνοι οι οικονομολόγοι και οι μάντζερ της εταιρείας, οι οποίοι με τις "σοφές" αποφάσεις τους την έφεραν σ' αυτήν την κατάσταση; Πού βρίσκονται εκείνοι, οι οποίοι εισέπρατταν μόνους εκατομμυρίων, για να φτάσουμε στο αποτέλεσμα αυτό;

Γιατί αυτοί, οι οποίοι σήμερα θυσιάζουν την υγεία τους και τη μακροζωία τους - και είναι οι ταπεινοί μισθωτοί εργαζόμενοι - δεν απαιτούν τη συμμετοχή των χρυσοκάνθαρων κηφήνων στο "πεδίο" της μάχης; Ας μην κάνουν τίποτε, εφόσον έτσι κι αλλιώς περίπου "κουλοί" είναι. Δεν πρέπει όμως να παρευρίσκονται στον τόπο του δυστυχήματος μόνον για συμπαράσταση και για να πάρουν το μερίδιό τους σε ραδιενέργεια; Πού βρίσκονται τα Golden Boys; Να τσακιστούν να πάνε στους πυρηνικούς αντιδραστήρες, αλλιώς να μην πάει κανένας άλλος. Να δικαστούν ως εγκληματίες πολέμου, γιατί με τις πράξεις τους και τις παραλήψεις τους προκάλεσαν ζημιές πολέμου στην κοινωνία της Ιαπωνίας.